

SOTA aktivacija SV/AG-048 Dikaos Oros

Destinacija za prvi del letošnjih poletnih počitnic je bil grški otok Kos. Na Kosu sva bila že pred osmimi leti, vendar nisem imel s sabo radioamaterske postaje. Tokrat sem se odločil, da bom to napako popravil. Kos je grški otok v Egejskem morju tik (4 km) pred obalo Male Azije, nasproti znanega turškega letovišča Bodrum, dolg približno 40km in širok povprečno 8km. Spada (skupaj z Rodosom, Karpathosom, ...) v otoško skupino Dodekanezi, ki so samostojna DXCC entiteta s prefiksom SV5 in IOTA oznako EU-001.

Tudi tokrat sva potovala z nizkocenovnim prevoznikom z zagrebškega letališča. Prtljage je bilo nekoliko več, saj je bila v manjšem kovčku ki sem ga vzel s sabo v kabino letala večinoma radioamaterska oprema. Poleg Elecraftove KX3 sem imel s sabo tudi MiNiPA50 ojačevalec, avtomatski antenski tuner (kitajski klon N7DDC), antenski analizator, notesnik in seveda kup kablov. Vertikalka Hamgeek MA-12 je potovala v oddani prtljagi.

Let je trajal približno 2 uri in je bil tokrat brez zamud. V bližnji rent-a-car poslovalnici sva prevzela avtomobil vsa vesela, ker za razliko od lanskega Cipra, tokrat ne bo treba voziti po levi strani. Do najinega apartmaja je bilo cca 15km in Google Maps aplikacija na telefonu naju je brez težav pripeljal točno na cilj. Apartma v bližini mesta Kefalos, ob sami plaži Agios Stefanos, je presegel najina pričakovanja. Lepo urejeno, dovolj veliko, čisto, 50m od morja, 50m od trgovine, privatno parkirišče, WiFi iz apartmaja dela tudi na plaži. Prijazna lastnica naju je lepo sprejela in dala nekaj koristnih napotkov.

Moj radioamaterski cilj na tem potovanju je bil, da aktiviram edini SOTA vrh na otoku, to je Dikaos Oros SV/AG-048 in tudi oba parka iz POTA programa (GR-0187 in GR-0188). V POTA programu doslej še nisem sodeloval, vendar me je pritegnilo to, da so pravila za sodelovanje v POTA zelo enostavna in tudi to, da ta dva parka še nista bila prej aktivirana. Zaradi POTA aktivacij sem vzel s sabo tudi ojačevalec in antenski tuner ter kable za napajanje iz avtomobilskega akumulatorja.

Tretji dan najinega dopusta (30. junija) sva se torej odpravila na SOTA aktivacijo. Izhodišče za Dikaos Oros je v slikoviti vasi Zia, za katero trdijo, da ima najlepše sončne zahode na otoku. Midva sva šla na pot zgodaj zjutraj, da se izogneva opoldanski vročini, sončni zahod pa sva šla raje gledat naslednji dan. Temperature konec junija so bile nekje med 31 in 34 stopinjami. Na otoku pa skoraj vedno piha, tako da se vročina nekoliko lažje prenaša. Za razliko od ostalega otoka je območje okoli Zie pokrito z gozdom, tako da tudi to olajša prvi del poti, dokler se le ta ne dvigne nad gozdno mejo. Vrh Dikaos Oros je 846m nad morjem. Pogled nanj iz vasi Zia je kar malo strašljiv, saj se zdi, da se za vasjo dviga skorja navpična stena. K sreči je to samo prvi vtis.

Hojo sva si skrajšala tako, da sva se z avtomobilom zapeljala po gozdni poti do obračališča, kjer se ta konča na višini okoli 500m, tako da nama je ostalo za premagati le še okoli 350 višinskih metrov. Pot je precej izdelana in slabo vzdrževana, tako da ji je bila najina najeta Nissan Micra (ali ljubkovalno Mici) komaj kos. Na obračališču je prostora samo za nekaj avtomobilov, od tu naprej pa vodi na vrh le še pešpot. Prvi del se zmerno vpenja skozi iglasti gozd, ki nudi prijetno senco. Pot je dokaj dobro označena in tudi dobro vidna, saj je vrh kot kaže kar dobro obiskan. Tudi sama sva srečala kar nekaj pohodnikov. Pred potovanjem sem zaradi omejene teže prtljage sicer razmišljal, ali naj vzamem s sabo tudi pohodne čevlje. Na srečo sem jih, saj se je izkazalo, da pot le ni primerna za lahko poletno obutev. Po kakšnih 40 minutah hoje se pot dvigne nad gozdno mejo. Od tu naprej nas iz skalnatega pobočja le še tu in tam pozdravi kak grmiček, na tleh pa je pravi vrt mediteranskih zelišč. Razgled se razprostira domala čez celo severno polovico otoka in je res izjemen.

Pot od tu naprej je nekoliko bolj položna in po približno uri hoje sva na vrhu. Sam vrh je gol, na njem je le geodetska oznaka v obliki dober meter visokega stebra. Kakšnih 30m pred vrhom nas pozdravi slikovita grška cerkvice v značilni modro-beli barvi. V bližini cerkvice je še ena (prazna) stavba, ki je vkopana v hrib in ob njej večji bel križ, ki je ponoči osvetljen, tako da je viden daleč naokoli.

V bližini cerkvice najdem primeren prostor za postavitev antene. Antena je teleskopska vertikalka Hamgeek MA-12. To je zadnje čase moja priljubljena KV antena za delo na terenu. Originalno konico za zabijanje v zemljo sem zamenjal z manjšim trinožnim stojalom. S sabo nosim tudi kladivo in 3 močnejše jeklene kline, da lahko stojalo fiksiram tudi na kamnitih vrhovih kot je bil ta. Postaja je bila Elecraft KX3 napajana z notranjimi NiMH baterijami. S tem napajanjem postaja zmore 5W izhodne moči, kar se izkaže povsem dovolj za udobno delo z evropskimi postajami. Pokličem CQ SOTA na 20m CW in v 10 minutah naredim 12 zvez, od tega kar 4 s slovenskimi postajam, med temi tudi S2S (Summit to Summit) z Aleksandrom, S57S/P, ki je bil na Strešnem vrhu S5/BI-078. Na hitro zaključim z delom in pospravim opremo, saj je že pritiskala opoldanska vročina, popoldne pa je bila ob kopanju na plaži Agios Fokas v načrtu še aktivacija parka (POTA GR-0188), kjer se ta plaža nahaja.

Kot običajno je bil spust do obračališča lažji in seveda hitrejši. Tudi Mici je pot navzdol premagovala veliko lažje kot navzgor. Običajno ne hodimo na morje, da bi pohajali po hribih, vendar lahko trdim, da je bil vzpon na Dikaïos Oros češnjica na torti najinega dopusta. Čudovit sončen, a ne prevroč dan, nepreosljivi razgledi in omamne dišave sredozemskega rastlinja bodo še dolgo v najinem spominu. Naprej sva se odpravila prijetno utrujena, vendar s srcem polnim prijetnih občutkov. Če boste kdaj na Kosu, toplo priporočam, s postajo ali brez!